

mange Virksomheder der falder ind under førstnævnte Kategori (Forbindelse med Landbrug), kan ikke oplyses uden en uforholdsmæssig vidtløftig Undersøgelse. De paagældende Arbejdere tager som Regel Del baade i Landbruget og den Del af Virksomheden, der ikke er Landbrug. I Afdelingen for Haandværk er der under ca. 700 Forsikringer indbefattet ca. 1,800 Personer. Men for begge Klasser gælder det, at Forsikringerne ikke er rene Lovforsikringer, men omfatter for de forsikrede Personer alle Ulykkestilfælde, der opstaar ved Virksomheden eller de Forhold, hvorunder den foregaar, altsaa det samme Princip, som ligger til Grund for Lov af 27. Maj 1908 og findes i det nye Lovforslag; af Udgifterne til Erstatning m. v. i denne Afdeling er ca. 65 pCt. udredede i Henhold til Lov af 7. Januar 1898, ca. 35 pCt. udenfor Loven.

I Henhold til Lov af 27. Maj 1908 er der her tegnet ca. 52,000 tvungne og ca. 15,000 frivillige Forsikringer. Hvor mange Personer disse Forsikringer omfatter, kan vi kun opgive skønsmæssigt og mener da at kunne ansætte Tallet til ca. 210,000 Personer, hvoraf ca. 165,000 kan antages at falde ind under Afdelingen for tvungen, ca. 45,000 under Afdelingen for frivillig Forsikring.

ad b) Til Afdelingen for Haandværk o. l. paalignes Præmien pro persona, idet Virksomhederne er delte i følgende 5 Fareklasser:

- I. Omfattende Skomagere, Skrædere, Bogbindere, Sadelmagere, Brugsforeninger o. l.,
- II. Omfattende Købmænd, Bagere, Malere, Cementstøbere etc. uden Maskiner,
- III. Omfattende Smede, Slagtere, Bryggere, Vognmænd, Snedkere, Tømrere, Murere, Træskomænd, Karetmagere o. l. uden Maskiner med mekanisk Drivkraft, desuden Vandværker,
- IV. Omfattende mindre Værksteder med mekanisk Drivkraft samt Mergelselskaber, Teglværker, Elektricitetsværker og Tørveskær,
- V. Omfattende større Værksteder med mekanisk Drivkraft og andre lignende farlige Virksomheder.

Vi har hidtil i aarlig Præmie opkrævet af;

Klasse I.....	3 Kr. pr. Mand,
— II.....	4 — - —
— III.....	5 — - —
— IV.....	10 — - —
— V.....	15 — - —

(For de Virksomheder, der er forsikrede sammen med Landbrug, er Præmien paalignet som et Tillæg til den sædvanlige Landbrugspræmie, men i øvrigt efter ovennævnte Regler som Rettesnor). De 3 første Præmiesatser anvendes altsaa, hvor der ikke benyttes Maskiner til mekanisk Drivkraft, saaledes at Virksomheden falder udenfor Lov af 7. Januar 1898. Anvendes der i disse Virksomheder saadan Drivkraft, anvender vi højere Tarifieringer, i Almindelighed saaledes, at Præmien for en Virksomhed efter I. Klasse ansættes til 5 Kr. pr. Mand, efter II. Klasse til 6 à 7 Kr., efter III. Klasse til 8, 9 à 10 Kr., alt efter det Omfang, hvori der benyttes Maskiner til mekanisk Drivkraft, og hvorved Overgangen sker til Klasse IV. Da der for hele Afdelingens Vedkommende hovedsagelig kun er Tale om mindre Virksomheder, hvor nævnte Drivkraft benyttes i højst forskelligt Omfang, spiller den skønsmæssige Bedømmelse af Risikoen i hvert enkelt Tilfælde en afgørende Rolle, saaledes at ovennævnte Tarifieringsregler kun kan betragtes som en Rettesnor. Taget under eet for hele Afdelingen er Gennemsnitspræmien ca. 5 Kr. pr. Mand om Aaret. Det bør i denne Forbindelse atter fremhæves, at der for de nævnte Præmier ordnes Forsikringer, der omfatter de forsikrede Personer under alt Arbejde i Virksomheden. Som i forrige Afsnit anført, anvendes kun ca. 65 pCt. indenfor Rammerne af Lov af 7. Januar 1898 eller ca. 3,25 pr. Arbejder af Præmien.

Paa den anden Side er der at bemærke, at vi i Tilfælde, der ikke henholder under Loven af 7. Januar 1898, anvender Erstatningssummerne fra Lov af 27. Maj 1908, og dette paavirker jo Præmien i nedadgaende Retning.

Angaaende Forsikringerne i Henhold til Loven af 27. Maj 1908 maa Spørgsmaalet om Præmien behandles særskilt for 1) Mejerier, 2) Øvrige tvungne Forsikringer, 3) Frivillige Forsikringer.